

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW
KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 10 września 1973 r. **Nr 3**

TREŚC: str.

15.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 30 marca 1973 r.

w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego

(Dz.U. nr 11, poz. 85)

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. z 1960 r. nr 20, poz. 120 i z 1971 r. nr 12, poz. 115) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Rozporządzenie reguluje zasady zapewnienia niezbędnych zasobów wody do celów przeciwpożarowych.

2. Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie przy budowie, rozbudowie, modernizacji i remontach kapitalnych obiektów budowlanych oraz urządzeń służących do zaopatrywania ludności w wodę w jednostkach osadniczych i zakładach pracy.

§ 2. Rozporządzenie nie dotyczy inwestycji, których założenia techniczno-ekonomiczne lub dokumentacja uproszczona (jednostadiowa) zostały zatwierdzone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 3. W wypadkach uzasadnionych szczególnym zagrożeniem bezpieczeństwa ludzi lub mienia właściwy organ ochrony przeciwpożarowej może ustalić dodatkowe warunki zaopatrzenia wodnego.

Rozdział 2

Zaopatrzenie w wodę do celów przeciwpożarowych w jednostkach osadniczych

§ 4. 1. Przeciwpożarowe zaopatrzenie wodne w jednostkach osadniczych powinno być zapewnione przez urządzenia służące do zaopatrywania ludności w wodę.

2. W jednostkach osadniczych, w których istniejące urządzenia do zaopatrywania ludności w wodę nie pokrywają zapotrzebowania na wodę do celów przeciw-

pożarowych, a wskaźniki ekonomiczne nie uzasadniają ich rozbudowy bądź budowy nowych urządzeń, oraz w jednostkach osadniczych, w których wykorzystanie wszystkich zasobów wody nie zaspokaja potrzeb ochrony przeciwpożarowej, powinny być wybudowane studnie o wydajności co najmniej 15 l/s lub zbiorniki przeciwpożarowe.

3. Rowy i kanały melioracyjne oraz rzeczki i strumyki o stałym przepływie wody mniejszym niż 20 l/s przy najniższym stanie wód, znajdujące się w odległości nie przekraczającej 500 m od skrajnej zabudowy jednostki osadniczej, powinny mieć zastawki umożliwiające częściowe spiętrzenie wody oraz dojazdy i stanowiska do czerpania wody do celów przeciwpożarowych.

Rozdział 3

Zaopatrzenie w wodę do celów przeciwpożarowych w zakładach pracy

§ 5. 1. Przeciwpożarowe zaopatrzenie wodne w zakładach pracy powinno być zapewnione przez urządzenia do dostarczania wody do celów pitnych, gospodarczych lub przemysłowych.

2. Jeżeli na terenie zakładu pracy nie ma urządzeń wymienionych w ust. 1 lub jeżeli urządzenia istniejące nie zaspokajają potrzeb ochrony przeciwpożarowej, a ze względów ekonomicznych i technicznych nie jest wskazana ich budowa lub rozbudowa, do celów przeciwpożarowych powinny być przystosowane inne zasoby wodne, położone w odległości nie przekraczającej 500 m od obiektów zakładu pracy.

3. Jeżeli potrzeby przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego zakładu pracy nie mogą być zaspokojone zgodnie z przepisami ust. 1 i 2, brakującą ilość wody należy zapewnić przez budowę przeciwpożarowych zbiorników wodnych.

4. Zakłady pracy położone w granicach jednostek osadniczych powinny być zaopatrywane w wodę do celów przeciwpożarowych z urządzeń do dostarczania wody dla tych jednostek osadniczych. Brakująca ilość wody do celów przeciwpożarowych powinna być uzupełniona przez rozwiązania techniczne, o których mowa w ust. 2 lub 3.

5. W zakładach pracy, w których zastosowane zostały urządzenia gaśnicze pianowe, tryskaczowe i zraszaczowe, stałe działka gaśnicze i zasłony wodne o wydajności przekraczającej 100 l/s, powinny być budowane odrębne sieci wodociągowe zasilające te urządzenia, jeżeli istniejące urządzenia do dostarczania wody nie mają odpowiedniej wydajności.

Rozdział 4

Przystosowanie do celów przeciwpożarowych istniejących lub projektowanych zasobów wody

§ 6. Wszystkie zasoby wody znajdujące się w obrębie jednostki osadniczej oraz w odległości nie przekraczającej 500 m od skrajnej zabudowy tej jednostki powinny być przystosowane do poboru wody do celów przeciwpożarowych.

§ 7. 1. Przystosowanie do celów przeciwpożarowych istniejących lub projektowanych zasobów wody i sztucznych zbiorników wodnych powinno polegać na:
1) utwardzeniu dojazdu dla samochodów pożarniczych; dojazd powinien mieć nawierzchnię odwodnioną i wytrzymującą obciążenie 10 t, promień wewnętrzny łuku na drogach dojazdowych nie powinien być mniejszy niż 11 m, dojazd powinien mieć stanowisko o wymiarach 12 m × 12 m dla autopompy,
2) wykonaniu studzienek ssawnych lub innych urządzeń umożliwiających pobór wody, zabezpieczonych przed zamuleniem lub zamarzaniem.
3) zapewnieniu możliwości ssania (pobierania wody) z głębokości nie większej niż 6 m licząc od osi pompy.

2. W razie braku możliwości utwardzenia dojazdu zgodnie z przepisem ust. 1, pkt 1, należy zapewnić budowę stanowisk dla motopomp o wymiarach 3 m × 3 m z zachowaniem przepisu ust. 1, pkt 2 i 3.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

§ 8. Odrębne przepisy regulują:
1) zasady finansowania budowy i konserwacji urządzeń do dostarczania wody do celów przeciwpożarowych,
2) warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać komunalne urządzenia służące do zaopatrywania ludności w wodę.

§ 9. Zakres i wskaźniki techniczne stosowania urządzeń do dostarczania wody do celów przeciwpożarowych i urządzeń gaśniczych określają Polskie Normy.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 czerwca 1964 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego (Dz.U. nr 25, poz. 163).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. H. Piętek

16.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 30 marca 1973 r.

w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego lasów, łąk i wrzosowisk

(Dz. U. nr 12, poz. 91)

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. z 1960 r. nr 20, poz. 120 i z 1971 r. nr 12, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organy administracji państwowej i inne jednostki gospodarki uspołecznionej oraz osoby fizyczne, będące posiadaczami lub zarządcami lasów i gruntów leśnych, mienia i obiektów znajdujących się na terenie lasów albo w odległości do 100 m od nich, obowiązane są brać udział w zapobieganiu powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożarów lasów.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o obiekcie budowlanym lub obiekcie inżynierskim, należy przez to rozumieć obiekty określone w ustawie z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz.U. z 1961 r. nr 7, poz. 46 i z 1965 r. nr 13, poz. 91).

§ 2. 1. Zakłady przemysłowe, obiekty magazynowe i inżynierskie, a w szczególności położone w lasach drogi publiczne i linie kolejowe oddziela się od lasu pasami przeciwpożarowymi; sposób wykonywania pasów przeciwpożarowych oraz ich rodzaje określają odrębne przepisy.

2. Organ zarządzający lasem w porozumieniu z właściwą terytorialnie komendą straży pożarnych może ustalić odrębny rodzaj pasa przeciwpożarowego lub zwolnić z obowiązku jego urządzania, w zależności od stopnia zagrożenia pożarowego powodowanego przez zakłady przemysłowe, obiekty magazynowe i inżynierskie.

§ 3. 1. Obowiązki, o których mowa w § 2, ciążą na kierownikach zakładów przemysłowych, obiektów magazynowych oraz obiektów inżynierskich.

2. Obowiązek urządzania i utrzymywania pasów przeciwpożarowych przy drogach państwowych i lokalnych biegnących przez lasy ciąży na zarządzających lasami.

3. Urządzanie i utrzymywanie pasów przeciwpożarowych przy drogach zakładowych biegnących przez lasy należy do zakładów zobowiązanych do utrzymywania tych dróg.

§ 4. 1. Ośrodki turystyczno-wypoczynkowe, tereny wypoczynkowe, campingi, pola biwakowe, miejsca biwakowania, parkingi oraz miejsca postoju pojazdów mechanicznych, place budów, mielerze ziemne, schrony na żywicę, miejsca czasowego składowania paliw używanych do napędu urządzeń mechanicznych położone w lasach powinny być otoczone pasem przeciwpożarowym według zasad określonych przez organ zarządzający lasem.

2. Obiekty, tereny i miejsca, o których mowa w ust. 1, strzeżone przez dozorców powinny być wyposażone w sprzęt do gaszenia pożarów lasów.

3. Naturalne i sztuczne zbiorniki wodne stale utrzymujące wodę w ilości powyżej 50 m³ i cieki wodne stale prowadzące wodę, odległe do 500 m od obiektów turystycznych i placów budów, należy przystosować do czerpania wody do celów przeciwpożarowych.

4. Wykonywanie obowiązków, o których mowa w ust. 1—3, należy do zarządzających obiektami i miejscami wymienionymi w ust. 1.

§ 5. 1. Pasy przeciwpożarowe należy utrzymywać w stanie zapewniających ich użyteczność w okresie od 1 kwietnia do 31 października każdego roku.

2. W zależności od występującego zagrożenia pożarowego lasów, lokalnych warunków klimatycznych i terenowych, a także charakteru obiektów i prac prowadzonych w lesie, organ zarządzający lasem może ustalić inny niż wymieniony w ust. 1 okres utrzymywania pasów w stanie zapewniającym ich użyteczność.

§ 6. Na pasach przeciwpożarowych zabronione jest składowanie wszelkich materiałów palnych.

§ 7. W odległości mniejszej niż 50 m od osi skrajnego toru kolejowego lub drogi zabrania się pozostawiać gałęzie, chrust, nie okrzesane ścięte drzewa, odpady eksploatacyjne itp. palne materiały.

§ 8. 1. Organ zarządzający lasem organizuje w okresie od 1 kwietnia do 31 października w porze dziennej obserwację lasów w celu wykrywania pożarów lasów oraz alarmowania o powstałych pożarach.

2. Punkty obserwacyjne powinny być wyposażone w środki łączności radiowej lub przewodowej.

3. W zależności od występującego zagrożenia pożarowego organ zarządzający lasem może ustalić inne niż wymienione w ust. 1 okresy lub odstąpić od prowadzenia obserwacji.

§ 9. 1. W okresach zagrożenia pożarowego lasy położone przy liniach kolejowych i drogach powinny być patrolowane.

2. Patrolowanie linii kolejowych prowadzi służba kolejowa, a patrolowanie dróg zarządzający lasami.

3. Organ zarządzający lasem ustala drogi, a w porozumieniu z organem kolejowym linie kolejowe, wzdłuż których należy prowadzić patrolowanie.

§ 10. 1. Organ zarządzający lasem obowiązany jest:

1) przystosować położone w lasach naturalne i sztuczne zbiorniki wodne stale utrzymujące wodę w ilości powyżej 50 m³ do czerpania wody do celów przeciwpożarowych; na terenach określonych w § 4, ust. 3 obowiązki te wykonują zarządzający obiektami turystycznymi i placami budów,
2) urządzić na ciekach wodnych stale prowadzących wodę w odstępach co 5 km punkty czerpania wody, umożliwiające jednorazowy pobór wody w ilości co najmniej 5 m³,
3) przy wyznaczonych osadach służbowych zorganizować i wyposażyć bazy sprzętu do gaszenia pożarów lasów,
4) urządzić i utrzymywać drogi dojazdowe do punktów czerpania wody i baz sprzętu,
5) oznakować tablicami informacyjnymi punkty czerpania wody i bazy sprzętu,
6) umieścić przy drogach dojazdowych do lasów tablice ostrzegawcze i informacyjne, dotyczące bezpieczeństwa pożarowego w lasach.

2. Czynności wymienione w ust. 1, pkt 1, 2 i 4 podejmowane są w porozumieniu z powiatową komendą straży pożarnych.

§ 11. 1. Zabrania się na terenach lasów, łąk, torfowisk i wrzosowisk oraz w odległości do 100 m od nich dokonywania czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo pożaru, a w szczególności:

1) rozniecania ognisk, pozostawiania lub porzucania butelek i innych opakowań szklanych, palących się albo tlących przedmiotów, jak również nie zgaszonych zapałek i niedopałków papierosów oraz korzystania z otwartego płomienia,
2) palenia tytoniu w okresie od 1 marca do 31 października z wyjątkiem dróg, miejsc o odsłoniętej glebie mineralnej i miejsc wyznaczonych do stałego przebywania ludności,
3) wyrzucania żaru węglowego z parowozów i wagonów wyposażonych w paleniska,

4) używania w parowozach dmuchaw oraz manipulowania na rusztach paleniska,
5) używania ciągników z silnikami wyposażonymi w głowice żarowe oraz innych pojazdów iskrzących, bez zabezpieczenia rur wydechowych w urządzenia odiskierne,
6) wyrzucania z pociągów, pojazdów mechanicznych, kolejek linowych i wyciągów turystycznych butelek lub innych opakowań szklanych, jak również nie zgaszonych zapałek i niedopałków papierosów oraz innych palących albo tlących się przedmiotów,
7) wjazdu pojazdami mechanicznymi i zaprzęgowymi na drogi leśne nie oznakowane drogowskazami, z wyjątkiem pojazdów uprawnionych do tego, oraz wstępu na tereny lasów, w których zakaz taki został wprowadzony,
8) używania kuchenek turystycznych w miejscach do tego celu nie wyznaczonych.

2. Organ zarządzający lasem może zezwolić na terenie lasów oraz w odległości do 100 m od nich — z wyjątkiem okresów szczególnego zagrożenia pożarowego — na:
1) urządzanie ognisk na obozach i biwakach,
2) spalanie gałęzi i chrustu,
3) dokonywanie robót strzałowych,
4) wykonywanie robót budowlanych i montażowych przy użyciu płomienia,
5) zwalczanie szkodliwych owadów przy użyciu ognia.

3. Podejmujący czynności wymienione w ust. 2, pkt 2 i 4 obowiązani są posiadać sprzęt do gaszenia pożaru, a miejsca przeznaczone do wykonywania robót budowlanych i montażowych albo spalania, lub pod ognisko oczyścić aż do gleby mineralnej, otoczyć pasem przeciwpożarowym lub okopać.

4. Sposób zabezpieczenia miejsc, w których prowadzone są zabiegi wymienione w ust. 2, pkt 5, ustala organ zarządzający lasem.

§ 12. Zabrania się wypalania pokrywy gleby i pozostałości roślinnych na łąkach i wrzosowiskach.

§ 13. Tracą moc:
1) rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 lipca 1951 r. w sprawie zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów lasów, łąk, torfowisk i wrzosowisk (Dz.U. nr 40, poz. 303),
2) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17 marca 1972 r. w sprawie zapobiegania pożarom lasów i obiektów budowlanych powstającym w wyniku wypalania łąk i wrzosowisk (Dz.U. nr 12, poz. 89).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
S. Kowalczyk

17.

UCHWAŁA NR 91 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 kwietnia 1973 r.

w sprawie ustanowienia stopni chorążych pożarnictwa

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujące stopnie chorążych pożarnictwa:
1) młodszy chorąży pożarnictwa,
2) chorąży pożarnictwa,
3) starszy chorąży pożarnictwa.

§ 2. Stopnie chorążych pożarnictwa nadaje Komendant Główny Straży Pożarnych.

§ 3. 1. Stopień chorążego pożarnictwa może być nadany osobie, która posiada obywatelstwo polskie, odpowiednie kwalifikacje oraz zdolność fizyczną i psychiczną do służby w jednostkach ochrony przeciwpożarowej.

2. Warunkiem nadania pierwszego stopnia chorążego pożarnictwa jest ukończenie Szkoły Chorążych Pożarnictwa.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach stopień chorążego pożarnictwa może być nadany mimo niespełnienia warunku wymienionego w ust. 2.

§ 4. 1. Nadanie chorążemu pożarnictwa kolejnego stopnia następuje stosownie do posiadanych kwalifikacji zawodowych oraz w zależności od opinii służbowej i zajmowanego stanowiska służbowego. Nadanie tego stopnia nie może jednak nastąpić wcześniej, niż po przesłużeniu w stopniu:
1) młodszego chorążego pożarnictwa 4 lat,
2) chorążego pożarnictwa 5 lat.

§ 5. Chorążemu pożarnictwa można nadać kolejny wyższy stopień służbowy przed upływem okresów ustalonych w § 4 w drodze wyróżnienia.

§ 6. W sprawach nie unormowanych niniejszą uchwałą do chorążych pożarnictwa stosuje się przepisy dotyczące stosunku służbowego członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa odnoszące się do młodszych oficerów pożarnictwa.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Prezes Rady Ministrów
P. Jaroszewicz

18.

ZARZĄDZENIE NR 92 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 10 sierpnia 1973 r.

w sprawie ustalenia stanowisk i uposażenia dla chorążych Korpusu Technicznego Pożarnictwa

Na podstawie § 2, ust. 3 uchwały nr 222 Rady Ministrów z dnia 22 października 1971 r. w sprawie ustalenia stanowisk, uposażenia oraz czasu służby członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa oraz uchwały

nr 91/73 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1973 r. w sprawie ustanowienia stopni chorążych pożarnictwa zarządza się, co następuje:

§ 1. Tabelę stanowisk i stawek uposażenia według szczebli oraz tabelę stawek uposażenia według posiadanego stopnia — stanowiące załączniki do uchwały nr 222 Rady Ministrów z dnia 22 października 1971 r. w sprawie ustalenia stanowisk, uposażenia oraz czasu służby członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa uzupełnia się następującymi stanowiskami:

1) w tabeli stanowisk i stawek uposażenia według szczebli:

a) dodaje się pozycję, o kolejnym numerze 5a w brzmieniu:

Stanowisko	Szczebel	Uposażenie
„5a. Chorąży	A B C D E	2300 2150 2000 1850 1700”

6) dodaje się pozycję o kolejnym numerze 12a w brzmieniu:

Stanowisko	Szczebel	Uposażenie
„12a. Chorąży	A B C D E	2100 1950 1800 1650 1500”

2) w tabeli uposażenia według posiadanych stopni służbowych:

a) w rubryce „Stopień służbowy” po wyrazach „Starszy aspirant, aspirant” dodaje się wyrazy „Starszy chorąży pożarnictwa”,

b) po pozycji „starszy aspirant, aspirant 450”, a przed „starszy ogniomistrz 350” dodaje się pozycję w brzmieniu:

Stopień służbowy	Wysokość uposażenia miesięcznego w zł.
„chorąży pożarnictwa	400”

c) w rubryce „Stopień służbowy” przed wyrazami „starszy ogniomistrz” dodaje się wyrazy „młodszy chorąży pożarnictwa”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania, z mocą od dnia 1 lipca 1973 r.

W porozumieniu

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych **wz. Z. Dudziński**

Minister Spraw Wewnętrznych **wz. M. Milewski**

19.

ZARZĄDZENIE NR 93 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 10 sierpnia 1973 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia kwalifikacji i stopni służbowych dla członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa

Na podstawie § 2, ust. 5 uchwały nr 222/71 Rady Ministrów z dnia 22 października 1971 r. w sprawie ustalenia stanowisk, uposażenia oraz czasu służby członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa oraz w związku z uchwałą nr 91 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1973 r. w sprawie ustanowienia stopni chorążych pożarnictwa zarządza się, co następuje:

§ 1. W tabeli stanowisk, kwalifikacji i etatów stopni służbowych członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 51 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 maja 1972 r. w sprawie ustalenia kwalifikacji i stopni służbowych dla członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa (Dz.Urz. MSW nr 5, poz. 15) wprowadza się następujące zmiany:

1) po pozycji 6 dodaje się pozycję 6a w brzmieniu:

Lp.	Stanowisko służbowe	Wymagane kwalifikacje	Lata praktyki	Etat stopnia
„6a.	Chorąży	— wyszkolenie kwalifikacyjne chorążych — średnie wykształcenie	4	młodszy chorąży pożarnictwa starszy chorąży pożarnictwa”.

2) po pozycji 14 dodaje się pozycję 14a w brzmieniu:

Lp.	Stanowisko służbowe	Wymagane kwalifikacje	Lata praktyki	Etat stopnia
„14a.	Chorąży	— wyszkolenie kwalifikacyjne chorążych — średnie wykształcenie	—	młodszy chorąży pożarnictwa starszy chorąży pożarnictwa

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania, z mocą od dnia 1 lipca 1973 r.

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. M. Milewski

20.

ZARZĄDZENIE NR 1 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 20 kwietnia 1973 r.

w sprawie działalności wydawniczej Komendy Głównej Straży Pożarnych

W celu zapewnienia prawidłowych warunków do wydawania opracowań fachowych i urzędowych oraz realizacji § 3, pkt 4 Uchwały nr 169 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1960 r. w sprawie organizacji informacji technicznej i ekonomicznej (M.P. nr 60, poz. 289), na podstawie § 2, ust. 1, pkt 18 i § 2, ust. 2 zarządzenia nr 99 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 września 1967 r. w sprawie organizacji i zakresu działania Komendy Głównej Straży Pożarnych (Dz.Urz. MSW nr 12, poz. 37 i z 1972 r. nr 7, poz. 25), zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do użytku służbowego:

1) Regulamin działalności wydawniczej Komendy Głównej Straży Pożarnych (załącznik nr 1),
2) Regulamin organizacyjny miesięcznika „Przegląd Pożarniczy" (załącznik nr 2),
3) Regulamin organizacyjny kwartalnika „Biuletyn Informacji Technicznej Komendy Głównej Straży Pożarnych" (załącznik nr 3).

§ 2. Powołuje się:

1. Komisję Wydawniczą w składzie:

Przewodniczący: płk poż. Zygmunt Jarosz — Komendant Główny Straży Pożarnych,

Zastępca przewodniczącego: płk poż. Henryk Ołdakowski — szef Służby Informacji i Wydawnictw Pożarniczych w Komendzie Głównej Straży Pożarnych,

Członkowie: mgr Marian Domagała — dyrektor naczelny Państwowego Zakładu Ubezpieczeń,
ppłk poż. Mieczysław Feliks — wojewódzki komendant straży pożarnych w Krakowie,
mgr inż. Zygmunt Stanowski — dyrektor Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Ochrony Przeciwpożarowej,
dr Andrzej Miętkiewicz — zastępca komendanta Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej d/s naukowo-dydaktycznych,
płk poż. Alfred Niewiadomski — główny inspektor ochrony przeciwpożarowej w Ministerstwie Górnictwa i Energetyki,
płk poż. Mirosław Olszewski — główny inspektor ochrony przeciwpożarowej w Ministerstwie Przemysłu Ciężkiego,
ppłk poż. inż. Tomasz Ostrowski — poznański komendant straży pożarnych,
płk poż. Paweł Oziemkiewicz — starszy oficer w Komendzie Głównej Straży Pożarnych,
ppłk poż. Leszek Pierzchanowski — szef Służby Szkoleniowej w Komendzie Głównej Straży Pożarnych,
płk poż. Włodzimierz Struś — szef Służby Zapobiegania Pożarom w Komendzie Głównej Straży Pożarnych.
mgr inż. Robert Trzeciecki — redaktor naczelny redakcji BiHP w Instytucie Wydawniczym CRZZ,
płk poż. Edmund Waligóra — szef Służby Operacyjnej w Komendzie Głównej Straży Pożarnych,
płk poż. Zdzisław Zalewski — stołeczny komendant straży pożarnych,

Sekretarz: płk poż. Antoni Wayda — starszy oficer w Komendzie Głównej Straży Pożarnych.

2. Komitet Redakcyjny miesięcznika: „Przegląd Pożarniczy" w składzie:

Przewodniczący: płk poż. mgr Andrzej Gaślik — zastępca Komendanta Głównego Straży Pożarnych,

Zastępca przewodniczącego: Teresa Bielawska — redaktor naczelny „Przeglądu Pożarniczego",

Członkowie: płk poż. mgr inż. Zbigniew Gryncze! — kierownik Zakładu Środków Gaśniczych w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Ochrony Przeciwpożarowej,
płk poż. mgr Jerzy Kuczyński — szef Służby Organizacyjnej w Komendzie Głównej Straży Pożarnych,
płk poż. Henryk Ołdakowski — szef Służby Informacji i Wydawnictw Pożarniczych w Komendzie Głównej Straży Pożarnych,
ppłk poż. Leszek Pierzchanowski — szef Służby Szkoleniowej w Komendzie Głównej Straży Pożarnych,
ppłk poż. mgr Zdzisław Radwański — inspektor naczelny Związku Ochotniczych Straży Pożarnych,
płk poż. Włodzimierz Struś — szef Służby Zapobiegania Pożarom w Komendzie Głównej Straży Pożarnych,
płk poż. Edmund Waligóra — szef Służby Operacyjnej w Komendzie Głównej Straży Pożarnych,
doc. dr hab. Jacek Wiąckowski — kierownik Zespołu Profilaktyki Pożarniczej w Wyższej Oficerskiej Szkole Pożarniczej,

3. Komitet Redakcyjny kwartalnika: „Biuletyn Informacji Technicznej KGSP" w składzie:

Przewodniczący: płk poż. Władysław Pilawski — zastępca Komendanta Głównego Straży Pożarnych,

Zastępca przewodniczącego: Jerzy Dewitz — redaktor naczelny „Biuletynu Informacji Technicznej Komendy Głównej Straży Pożarnych",

Członkowie: płk poż. Czesław Czmoch — szef Służby Kwatermistrzowskiej w Komendzie Głównej Straży Pożarnych,
płk poż. Tadeusz Linder — starszy oficer w Komendzie Głównej Straży Pożarnych,
płk poż. Henryk Ołdakowski — szef Służby Informacji i Wydawnictw Pożarniczych w Komendzie Głównej Straży Pożarnych,
kpt. poż. mgr Melania Pofit-Szczepańska st. oficer, adiunkt w Wyższej Oficerskiej Szkole Pożarniczej,
mjr. poż. inż. Andrzej Safuta — st. oficer w Komendzie Głównej Straży Pożarnych,

mgr inż. Zygmunt Stanowski — dyrektor Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Ochrony Przeciwpożarowej,
płk poż. Włodzimierz Struś — szef Służby Zapobiegania Pożarom w Komendzie Głównej Straży Pożarnych,
płk poż. mgr Leon Ziegman — kierownik Działowego Ośrodka Informacji Naukowo-Technicznej i Ekonomicznej w Komendzie Głównej Straży Pożarnych.

4. W posiedzeniach komisji i komitetów mogą brać udział z głosem doradczym inne osoby, zaproszone przez przewodniczącego.

5. Obsługę techniczną i biurową komisji i komitetów sprawuje Służba Informacji i Wydawnictw Pożarniczych.

6. Koszty związane z działalnością Komisji i Komitetów pokrywa się z budżetu Komendy Głównej Straży Pożarnych.

7. Tryb pracy i zakresy działań komisji oraz komitetów określają regulaminy, stanowiące załącznik nr 1, 2, 3 do niniejszego zarządzenia.

§ 3. Prowadzenie i koordynowanie całokształtu działalności wydawniczej w Komendzie Głównej Straży Pożarnych powierza się Służbie Informacji i Wydawnictw Pożarniczych.

§ 4. Tracą moc:
zarządzenie nr 7/70 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 11 lipca 1970 r. w sprawie powołania komisji wydawniczej oraz ustalenia zasad jej działalności,
zarządzenie nr 8/66 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 12 października 1966 r. w sprawie ustalenia regulaminu i składu osobowego Komitetu Redakcyjnego: „Przeglądu Pożarniczego",
zarządzenie nr 9/66 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 12 listopada 1966 r. w sprawie ustalenia regulaminu i składu osobowego Komitetu Redakcyjnego „Biuletynu Technicznego".

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny
Straży Pożarnych
Z. Jarosz

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 1/73
Komendanta Głównego Straży Pożarnych
z dnia 20 kwietnia 1973 r.

REGULAMIN DZIAŁALNOŚCI WYDAWNICZEJ KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

§ 1. Działalność wydawnicza Komendy Głównej Straży Pożarnych obejmuje:

1) wydawnictwa urzędowe:
— Dziennik Zarządzeń i Rozkazów KGSP,
— roczniki oraz opracowania analityczno-statystyczne i techniczne,

2) fachowe czasopisma periodyczne:
— Przegląd Pożarniczy,
— Biuletyn Informacji Technicznej KGSP,

3) fachowe wydawnictwa nieperiodyczne:
— książki,
— broszury,
— katalogi.

4) wydawnictwa informacyjne i propagandowe:
— Ekspres Informacja Ochrony Przeciwpożarowej,
— zestawienia dokumentacyjne,
— tłumaczenia fachowych opracowań obcojęzycznych,
— reprodukcje materiałów fachowych,
— filmy z zakresu ochrony przeciwpożarowej, przezrocza,
— inne materiały wydawane na polecenia Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

§ 2. Wydawnictwa Komendy Głównej Straży Pożarnych realizowane są w oparciu o plany wydawnicze, opracowane przez Służbę Informacji i Wydawnictw Pożarniczych do dnia 1 maja każdego roku na rok następny i zatwierdzone przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

§ 3. 1. Organem opiniodawczym i doradczym Komendanta Głównego Straży Pożarnych w zakresie działalności wydawniczej jest Komisja Wydawnicza. Do zadań Komisji Wydawniczej należy:
— analizowanie i opiniowanie kierunków działalności wydawniczej Komendy Głównej Straży Pożarnych oraz rocznych planów wydawniczych,
— analiza i ocena realizacji kierunków i planów wydawniczych.

2. Komisja zbiera się zależnie od potrzeb nie rzadziej jednak niż raz w roku w terminach ustalonych przez przewodniczącego.

3. Członkowie komisji powinni być zawiadomieni o posiedzeniu co najmniej na 2 tygodnie przed terminem i wraz z zawiadomieniem otrzymywać materiały dotyczące tematów stanowiących przedmiot obrad, przygotowane przez Służbę Informacji i Wydawnictw Pożarniczych.

4. Komisja obraduje w obecności co najmniej połowy liczby członków.

5. Uchwały Komisji zapadają większością głosów. W przypadku równej ilości głosów decyduje głos przewodniczącego.

6. Uchwały Komisji podlegają zatwierdzeniu przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

7. Posiedzenia Komisji są protokołowane.

§ 4. Materiały do wydawnictw urzędowych opracowują i dostarczają zainteresowane służby Komendy Głównej Straży Pożarnych.

§ 5. Dobór i opracowanie materiałów do fachowych czasopism periodycznych wykonują redakcje tych czasopism, które przedkładają te materiały do zatwierdzenia komitetom redakcyjnym.

§ 6. Tematykę fachowych wydawnictw nieperiodycznych ujętych w planie wydawniczym ustala się na podstawie propozycji zgłoszonych przez służby KGSP, komendy straży pożarnych, inspektoraty ochrony przeciwpożarowej w resortach gospodarki narodowej oraz autorów, z uwzględnieniem pierwszeństwa potrzeb, wynikających z okresowych programów działania ochrony przeciwpożarowej.

§ 7. Wydawnictwa informacyjne opracowywane są przez Działowy Ośrodek Informacji Technicznej i Ekonomicznej Komendy Głównej Straży Pożarnych w ramach planu działalności.

§ 8. Poszczególne wydawnictwa KGSP mogą być:
— przekazane do planów wydawniczych odpowiednich instytucji wydawniczych, które zgodnie z warunkami umowy pokrywają honoraria autorskie i koszty wydawania, a uzyskane dochody finansowe przyjmują na własny rachunek,
— zlecone do wykonania odpowiednim instytucjom wydawniczym na warunkach pokrywania całości kosztów wydawania przez Komendę Główną Straży Pożarnych, która uzyskane dochody zalicza na swoje konto,
— wydawane we własnym zakresie w ramach zadań służbowych, a przy braku takich możliwości — przez zlecenie całości lub części prac osobom trzecim.

§ 9. 1. Usługi związane z wydaniem pozycji we własnym zakresie mogą być powierzone pracownikom KGSP, jeżeli:
— uspołecznione zakłady nie wykonują tego rodzaju usług,
— trzy kolejne zakłady uspołecznione odmówiły wykonania usług względnie nie są w stanie dotrzymać ich wykonania w ustalonych terminach,
— brak jest odpowiednich fachowców spoza KGSP dających gwarancję właściwego wykonania powierzonego zadania.

2. Zawarcie umowy-zlecenia z osobą fizyczną na wykonanie prac związanych z wydaniem odpowiedniej pozycji wymaga zgody Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

§ 10. Należność powstała z tytułu zawartych umów z wydawnictwami pokrywana jest ze środków finansowych przewidzianych w planie środków specjalnych.

§ 11. Rozpowszechnianie wydawnictw prowadzą właściwe przedsiębiorstwa zajmujące się kolportażem prasy i wydawnictw.

§ 12. Liczbę bezpłatnych egzemplarzy okazowych i do użytku służbowego ustalają rozdzielniki zatwierdzone przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 1/73
Komendanta Głównego Straży Pożarnych
z dnia 20 kwietnia 1973 r.

REGULAMIN ORGANIZACYJNY MIESIĘCZNIKA „PRZEGLĄD POŻARNICZY"

§ 1. Miesięcznik „Przegląd Pożarniczy" jest organem prasowym Komendy Głównej Straży Pożarnych, którego celem jest upowszechnianie problematyki ochrony przeciwpożarowej a zwłaszcza:
— informowanie o działalności komend straży pożarnych oraz innych organów ochrony przeciwpożarowej,
— wyjaśnianie kierunków działania i form wykonywania wyznaczonych zadań mających na celu zabezpieczenie przeciwpożarowe majątku narodowego,
— popularyzowanie nowych osiągnięć w poszczególnych dziedzinach pracy ochrony przeciwpożarowej.

§ 2. 1. „Przegląd Pożarniczy" redaguje zespół w składzie: redaktor naczelny, sekretarz redakcji, etatowi i nieetatowi redaktorzy.

2. Za właściwe realizowanie w czasopiśmie kierunków działania Komendy Głównej Straży Pożarnych, treść, formę i dobór autorów, sprawy techniczne, organizacyjne i finansowe odpowiada redaktor naczelny, powołany przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

§ 3. 1. Organem zapewniającym prawidłową politykę czasopisma, zgodną z przyjętymi przez Komendę Główną Straży Pożarnych kierunkami działania oraz wynikającą z państwowych założeń społeczno-ekonomicznego rozwoju kraju jest Komitet Redakcyjny.
Do zadań Komitetu Redakcyjnego należy w szczególności:
— inspirowanie tematyki publikacji,
— opiniowanie materiałów przeznaczonych do publikacji przygotowanych przez redakcję oraz kwalifikowanie ich do druku,
— analiza i ocena poszczególnych numerów czasopisma,
— wnioskowanie przedsięwzięć zmierzających do podniesienia poziomu czasopisma pod względem treści i formy.

2. Komitet Redakcyjny zbiera się zależnie od potrzeb, jednak nie rzadziej niż raz w miesiącu. Termin zebrania ustala każdorazowo przewodniczący Komitetu na wniosek redaktora naczelnego.

3. Członkowie Komitetu otrzymują materiały przeznaczone do publikacji w kolejnym numerze czasopisma, opracowane przez redakcję i uzgodnione z autorami i zainteresowanymi służbami wraz z terminem zebrania nie później niż trzy dni przed tym terminem.

4. Komitet obraduje przy obecności co najmniej połowy liczby członków.

5. Wnioski oraz decyzje i uchwały komitetu zapadają zwykłą większością głosów — w przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego.

6. Wnioski, decyzje oraz uchwały, wymienione w pkt. 5, są odnotowywane w specjalnym zeszycie i redaktor naczelny informuje komitet o sposobach ich załatwienia na następnych kolejnych zebraniach komitetu.

Załącznik nr 3 do zarządzeina nr 1/73
Komendanta Głównego Straży Pożarnych
z dnia 20 kwietnia 1973 r.

REGULAMIN ORGANIZACYJNY KWARTALNIKA „BIULETYN INFORMACJI TECHNICZNEJ KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH"

§ 1. 1. Biuletyn Informacji Technicznej KGSP jest czasopismem technicznym Komendy Głównej Straży Pożarnych, którego celem jest dostarczanie czytelnikom źródłowych informacji o aktualnych problemach naukowych i technicznych ochrony przeciwpożarowej w kraju i za granicą, dotyczących zwłaszcza nowych

tendencji rozwojowych techniki pożarniczej i kierunków działalności profilaktycznej oraz wyników prac naukowo-badawczych.

2. W „Biuletynie Technicznym" zamieszczane są prace oryginalne na wysokim poziomie technicznym, artykuły popularyzujące prace naukowe o szczególnej wartości, jak również tłumaczenia i streszczenia prac z języków obcych. „Biuletyn Techniczny" zaliczony jest do kategorii II czasopism technicznych zgodnie z załącznikiem do pisma okólnego Dyrektora Generalnego III Zespołu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (protokół Komisji z 22.VI.1967 r. zatwierdzony przez dyrektora Czasopism Wojskowych).

§ 2. 1. „Biuletyn Techniczny" redaguje zespół w składzie: redaktor naczelny oraz dwóch nieetatowych redaktorów działowych, z których jeden ma powierzony dział profilaktyki przeciwpożarowej, a drugi — techniki pożarniczej. Wymienieni redaktorzy działowi są odpowiedzialni za dobór, poziom i wartość merytoryczną publikowanych materiałów.

2. Redaktor naczelny, powołany przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych, kieruje pracą redakcji oraz prowadzi i jest odpowiedzialny za sprawy administracyjne, finansowe oraz techniczne związane z wydawaniem czasopisma. Pełniąc jednocześnie funkcje sekretarza redakcji — wykonuje prace redakcyjne, jak adiustację stylistyczną, kontrolę tłumaczeń, przygotowuje materiał (maszynopisy) do składu oraz wykonuje inne redakcyjne prace pomocnicze. Utrzymuje kontakt z wydawcą, kolportażem i czytelnikami.

§ 3. 1. Organem zapewniającym właściwą kierunkową działalność „Biuletynu Technicznego", poziom publikowanych materiałów i ich zgodność z zaplanowaną na każdy rok tematyką jest Komitet Redakcyjny.

2. Do zadań Komitetu Redakcyjnego należy w szczególności:
— inspirowanie tematyki i zatwierdzanie rocznych planów tematycznych,
— opiniowanie materiałów przeznaczonych do publikacji, przygotowanych przez redakcję oraz kwalifikowanie ich do druku,
— analiza i ocena poszczególnych numerów czasopisma.

3. Komitet Redakcyjny zbiera się zależnie od potrzeb, w zasadzie cztery razy w ciągu roku, przed przystąpieniem do opracowania każdego numeru. Termin zebrania ustala każdorazowo przewodniczący komitetu na wniosek redaktora naczelnego.

4. Członkowie Komitetu otrzymują materiały przeznaczone do publikacji w kolejnym numerze czasopisma, opracowane przez redakcję i uzgodnione z autorami i zainteresowanymi służbami wraz z terminem zebrania nie później niż trzy dni przed tym terminem.

5. Komitet obraduje przy obecności co najmniej połowy liczby członków.

6. Wnioski oraz decyzje i uchwały komitetu zapadają zwykłą większością głosów, a w przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego.

7. Wnioski, decyzje oraz uchwały, wymienione w pkt. 6, są odnotowywane w specjalnym zeszycie i redaktor naczelny informuje komitet o sposobach ich załatwienia na następnych kolejnych zebraniach komitetu.

21.

ZARZĄDZENIE NR 2 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 31 maja 1973 r.

w sprawie oznakowania samochodów i sprzętu pożarniczego numerami operacyjnymi

Na podstawie § 2, ust. 1, pkt 5 zarządzenia nr 99 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 września 1967 r. w sprawie organizacji i zakresu działania Komendy Głównej Straży Pożarnych (Dz.Urz. MSW nr 12, poz. 37 zm. 1972 r. nr 7, poz. 25) oraz w związku z § 2 zarządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lutego 1973 r. w sprawie sygnałów i oznakowania pojazdów samochodowych uprzywilejowanych w ruchu (Monitor Polski nr 12, poz. 74) zarządza się, co następuje:

§ 1. W celu usprawnienia dowodzenia jednostkami straży pożarnych w akcjach interwencyjnych wprowadza się obowiązek oznakowania numerami operacyjnymi samochodów i sprzętu pożarniczego.

§ 2. Zasady oznakowania numerami operacyjnymi samochodów i sprzętu pożarniczego określa „Instrukcja w sprawie oznakowania numerami operacyjnymi samochodów i sprzętu pożarniczego", stanowiąca załącznik do zarządzenia *.

§ 3. Zabrania się dokonywania zmian w wielkości, kształcie i rozmieszczeniu numerów operacyjnych oraz stosowania oznaczeń innych niż ustalono w instrukcji.

§ 4. Wszystkie samochody i sprzęt pożarniczy powinny być oznakowane numerami operacyjnymi do dnia 31 grudnia 1973 r.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny
Straży Pożarnych
Z. Jarosz

* Załącznik do zarządzenia został przesłany zainteresowanym jednostkom.

WARUNKI PRENUMERATY

cena prenumeraty krajowej: rocznie zł 24.—

Instytucje, urzędy, zakłady pracy itp. mające siedzibę w miastach wojewódzkich i powiatowych mogą zamawiać prenumeratę wyłącznie w miejscowych Oddziałach i Delegaturach „Ruch", w terminie do 25 listopada na okresy od początku następnego roku i do 10 dnia miesiąca poprzedzającego dalsze okresy roku kalendarzowego.

Instytucje itp. znajdujące się w miejscowościach, gdzie nie ma Oddziałów lub Delegatur „Ruch" opłacają prenumeratę we właściwych urzędach pocztowych, w terminie do 10 dnia miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty.

Prenumeratorzy indywidualni mogą opłacać prenumeratę w urzędach pocztowych i u listonoszy lub dokonywać wpłat na konto PKO Nr 1-6-100020 RSW „Prasa — Książka — Ruch" Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw 00-958 Warszawa, skr. poczt. nr 12 w terminie do 10 dnia miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty.

Indeks 35715

Wojsk. Zakł. Graf. Zam. 2311. R-93